

Sociaal Demografische Gegevens van Pedagogisch Medewerkers en Zorgconsulenten en
Meldingen van Kindermishandeling bij Peuters

Simone Waanders (4058909) & Melanie van de Water (4104137)

Universiteit Utrecht

2016-2017

Cursus:	Thesis Pedagogische Wetenschappen
Cursuscode:	200600042
Projectnummer:	2
Subgroep:	3
Begeleider:	Alma ter Heide
Coördinator:	Lex Wijnroks
Datum:	23 juni 2017

Abstract

Introduction. The current study examined whether pedagogical staff (childcare workers and childcare health consultants, working at kindergartens) differed on socio-demographic data (age, education, neighborhood, job description, work experience and hours of employment) related to the number of reports of child abuse of toddlers. The aim of this study was to analyze the knowledge, skills and attitudes of pedagogical staff regarding the reports of child abuse. This is important, because earlier research has shown that child abuse has negative consequences for the health and development of children. According to the literature, a difference was expected between socio-demographic data and the number of reports of child abuse. **Method.** Pedagogical staff ($n = 66$) completed a questionnaire assessing socio-demographic data. The research question was examined using AN(C)OVA analyses. **Results.** Firstly, a significant difference was found between age and reporting child abuse, controlled for work experience, whereby older pedagogical staff reported more cases than younger pedagogical staff. Secondly, there was found a significant difference between job description and reporting child abuse, whereby childcare health consultants reported more cases than childcare workers. Education, neighborhood, work experience and hours of employment did not differ regarding the number of reports of child abuse. **Conclusion.** The current study has shown that not all socio-demographic data of pedagogical staff are meaningful in differences regarding the process of reporting child abuse. Further research is needed on this subject, because these findings are partly deviant from earlier research.

Keywords: pedagogical staff, kindergarten, socio-demographic data, report child abuse, toddlers

Sociaal Demografische Gegevens van Pedagogisch Medewerkers en Zorgconsulenten en Meldingen van Kindermishandeling bij Peuters

In het eerste halfjaar van 2016 zijn er bij Veilig Thuis 14.080 meldingen van kindermishandeling binnengekomen, slechts 24% betreft beroepsmatige meldingen (Centraal Bureau voor de Statistiek [CBS], 2016). Opmerkelijk is dat minder dan 1% afkomstig is van pedagogisch medewerkers en zorgconsulenten (samen hierna medewerkers) werkzaam op peutercentra (Gilbert et al., 2009a; Jeugdzorg Nederland, 2014; Vink et al., 2016). Aangezien kinderen in de leeftijd van twee tot vier jaar (hierna peuters) regelmatig peutercentra bezoeken, kunnen deze medewerkers een belangrijke rol spelen in de vroegtijdige signalering van kindermishandeling (Benbenishty et al., 2014; Gilbert et al., 2009b; Johnson, 2002; Klein & Harden, 2011).

Kindermishandeling wordt als volgt gedefinieerd: "De bewuste en onbewuste schadelijke behandeling van een kind door een ouder, voogd of andere persoon met autoriteit" (Gilbert et al., 2009b, p. 68). Met name peuters vormen een kwetsbare groep voor kindermishandeling, aangezien zij afhankelijk zijn van hun opvoeder(s) (Alink et al., 2011; Palusci, 2011; Stith et al., 2009). Blootstelling aan kindermishandeling tijdens de peuterfase kan negatieve gevolgen hebben voor de algehele ontwikkeling van een kind (Bremner, 2003). Hierbij kan gedacht worden aan de ontwikkeling van psychiatrische stoornissen, hechtingsproblematiek en ontwikkelingsachterstanden (Fantuzzo, Perlman, & Dobbins, 2011; Scarborough & McCrae, 2010).

Vanwege bovengenoemde negatieve gevolgen is het van belang dat kindermishandeling tijdig wordt gesignaleerd (Benbenishty et al., 2014). Sinds 1 januari 2015 kunnen onder andere professionals vermoedens van kindermishandeling melden bij Veilig Thuis: het advies- en meldpunt voor huiselijk geweld en kindermishandeling, waar zij terecht kunnen voor deskundig advies (Veilig Thuis, z.j.). Een melding kan omschreven worden als het proces waarbij vermoedens van kindermishandeling worden voorgelegd aan Veilig Thuis, welke vanwege de ernst van de situatie nader onderzocht worden (Vereniging van Nederlandse Gemeenten [VNG], 2014). Het meldproces van kindermishandeling verloopt via een meldcode, waarbij middels een vijfstappenplan wordt voorgeschreven hoe te handelen bij vermoedens van kindermishandeling (Vink et al., 2016). Een meldcode is echter geen meldplicht, de beslissing om tot een melding over te gaan betreft een individueel proces (Rijksoverheid, z.j.).

Uit eerder onderzoek blijkt dat individuele factoren een rol kunnen spelen bij het meldproces van kindermishandeling (Ashton, 2004; Bunting, Lazenbatt, & Wallace, 2010). Zo blijkt het aantal meldingen samen te hangen met sociaal demografische gegevens van professionals (Asla, De Paúl, & Perez-Albinez, 2011; Webster, O'Toole, O'Toole, & Lucal, 2005). Onder sociaal demografische gegevens worden diverse

bevolkingskenmerken verstaan, zoals leeftijd, opleidingsniveau, wijk, functie, werkervaring en dienstbetrekking (Sedlak et al., 2010).

Allereerst blijkt de leeftijd van professionals gerelateerd te zijn aan het aantal meldingen (Al-Moosa, Al-Shaiji, Al-Fadhli, Al-Bayed, & Adih, 2003). Het signaleren van kindermishandeling is een complex proces, wat vraagt om voldoende kennis door praktijkervaring (Leyen, Stelk, & Isaac, 2015). Praktijkervaring kan leiden tot meer vertrouwen om te beoordelen of een melding noodzakelijk is (Ashton, 2004). Aangezien jonge professionals beschikken over minder relevante praktijkervaring, kunnen zij zich onvoldoende competent voelen om kindermishandeling te signaleren en vervolgens te melden (Cicchetti & Toth, 2005; Leyen et al., 2015).

Ook blijkt het opleidingsniveau van professionals samen te hangen met het aantal meldingen (Shlonsky & Wagner, 2004). Een hoog opleidingsniveau kan geassocieerd worden met een hoge responsiviteit en alertheid, waardoor signalen van kindermishandeling eerder opgemerkt kunnen worden (Romero-Martínez, Figueiredo, & Moya-Albiol, 2014). Bovendien vraagt het signaleren en melden van kindermishandeling om specifieke deskundigheid, wat mensen kennen in termen van verkregen kennis en beroepsvaardigheden (Kenny, 2004). Kortom, een hoge opleiding en daarmee samengaande deskundigheid kunnen een toename in het aantal meldingen voorspellen (Baartman, 2013).

Verder fungeert de aanwezigheid van risicofactoren voor kindermishandeling in een bepaalde wijk als een voorspeller voor een toename in het aantal meldingen (Ashton, 2004). Indien een professional werkzaam is in een achterstandswijk, waar meer risicofactoren aanwezig zijn, kan er sprake zijn van handelen volgens het principe van *self-fulfilling prophecy* (Merton, 2016). De aanwezige risicofactoren in een achterstandswijk beïnvloeden mogelijk op voorhand de verwachtingen van professionals, waardoor het aantal meldingen kan toenemen (Pelton, 2015).

Bovendien blijkt de functie van een professional samen te hangen met het aantal meldingen (Vink et al., 2016). Wanneer pedagogisch medewerkers vermoeden dat er sprake is van kindermishandeling, dienen zij deze vermoedens voor te leggen aan een deskundig teamlid, zoals een zorgconsulent (Rijksoverheid, z.j.). De zorgconsulent coördineert vervolgens het proces en doet zo nodig een melding bij Veilig Thuis, waardoor zij meer melden dan de pedagogisch medewerkers (Samen Veilig, 2017).

Daarnaast is er sprake van een samenhang tussen werkervaring en het aantal meldingen (Webster et al., 2005). Zo hangt werkervaring samen met het ontwikkelen van beroepsvaardigheden, waarbij meer werkervaring is gerelateerd aan betere beroepsvaardigheden, waardoor problemen eerder herkend kunnen worden (Gevers Deynoot-Schaub, Helmerhorst, Bollen, & Fukkink, 2014). Verder zijn jonge professionals, met weinig werkervaring, vaak onzeker over hun wettelijke verantwoordelijkheid om

kindermishandeling te melden (Goldman, 2007). Kortom, veel werkervaring kan een toename in het aantal meldingen voorspellen (Webster et al., 2005).

Tot slot kan gekeken worden naar de dienstbetrekking van professionals, waarbij professionals die meer werken meer contact met kinderen ondervinden dan professionals die minder werken (Vermeer et al., 2008). Meer contact met ouders en kinderen leidt tot meer betrokkenheid en inzicht in eventuele problemen, waardoor professionals die meer werken vaker een melding doen (Doeven, 2008; Webster et al., 2005).

Samengevat blijken sociaal demografische gegevens van professionals in het algemeen gerelateerd te zijn aan het aantal meldingen. Er is echter weinig bekend over de relatie tussen sociaal demografische gegevens van medewerkers werkzaam op peutercentra en het aantal meldingen. Kennis over deze relatie is belangrijk, aangezien deze medewerkers specifiek toezicht uitoefenen op peuters, waardoor vroegtijdige signalering mogelijk is (Gilbert et al., 2009a). Bovendien is de peuterfase een kritische fase voor de algemene ontwikkeling van kinderen, waardoor preventie in deze fase essentieel is (Fantuzzo et al., 2011; Johnson, 2002; Klein & Harden, 2011).

Uit bovenstaande kan opgemaakt worden dat het van belang is om inzicht te werven in de relatie tussen sociaal demografische gegevens van medewerkers en het aantal meldingen van kindermishandeling. Dit heeft als doel om verschillen in het aantal meldingen tussen medewerkers verminderen. Om meer inzicht in deze relatie te verwerven, luidt de onderzoeksvraag als volgt: 'In hoeverre is er een verschil in sociaal demografische gegevens (leeftijd, opleiding, wijk, functie, werkervaring en dienstbetrekking) van medewerkers in relatie tot het aantal meldingen van kindermishandeling bij peuters (2-4 jaar)?' Op basis van de geraadpleegde literatuur wordt er een verschil verwacht in leeftijd en het aantal meldingen, waarbij oudere medewerkers meer melden dan jongere medewerkers (Leyen et al., 2015). Daarnaast wordt er verwacht dat een hoger opleidingsniveau is gerelateerd aan meer meldingen dan een lager opleidingsniveau (Baartman, 2013; Romero-Martínez et al., 2014). Ook wordt er verwacht dat werken in een achterstandswijk een toename in het aantal meldingen kan voorspellen, in vergelijking tot werken in een niet-achterstandswijk (Pelton, 2015). Verder wordt er een verschil verwacht in functie en het aantal meldingen, waarbij zorgconsulenten meer melden dan pedagogisch medewerkers (Samen Veilig, 2017; Vink et al., 2016). Bovendien wordt er een verschil verwacht in werkervaring en het aantal meldingen, waarbij meer werkervaring is gerelateerd aan meer meldingen dan minder werkervaring (Gevers Deynoot-Schaub et al., 2014; Webster et al., 2005). Tot slot wordt er een verschil verwacht in dienstbetrekking en het aantal meldingen, waarbij meer contracturen zijn gerelateerd aan meer meldingen dan minder contracturen (Doeven, 2008; Webster et al., 2005).

Methode

Participanten

De populatie van dit onderzoek betreft alle pedagogisch medewerkers en zorgconsulenten werkzaam op peutercentra in Nederland. Uit de populatie is een selectieve doelgerichte steekproef getrokken. Aan dit onderzoek namen 66 medewerkers deel met een minimumleeftijd van 22 jaar en een maximumleeftijd van 62 jaar ($M = 41.19$, $SD = 11.13$). De overige achtergrondgegevens zijn weergegeven in Tabel 1, te vinden in de bijlage. In totaal zijn er 15 participanten wegens missende waarden uitgesloten op de volgende variabelen: leeftijd (2), opleidingsniveau (2), wijk (3) en dienstbetrekking (8). De kleine steekproefgrootte ($n = 66$) kan een negatieve invloed hebben gehad op de externe validiteit van het onderzoek (Cohen, 1992).

Procedure

Voorafgaand aan het onderzoek is de directie van de organisatie Spelenderwijs Utrecht benaderd, die toestemming heeft gegeven om verschillende locaties in de gemeente Utrecht deel te laten nemen aan het onderzoek. Vervolgens zijn de medewerkers van de deelnemende locaties geïnformeerd middels een brief, waarna zij individueel hebben aangegeven wel of niet te willen participeren in het onderzoek. Elke student heeft één of twee locaties toegewezen gekregen, waarbij er telefonisch afspraken zijn gemaakt met betrekking tot het aanleveren en ophalen van de vragenlijsten. Per student zijn er uiteindelijk twee tot vijf medewerkers benaderd voor het onderzoek. Het onderzoek betrof een kwantitatief (hypothese)toetsend onderzoek, waarbij middels vragenlijsten data is verzameld. Er is in dit cross-sectionele onderzoek gebruik gemaakt van één meetmoment, waarbij de participanten twee weken de tijd hadden voor het invullen van de vragenlijsten.

Het huidige onderzoek heeft een aantal contextuele en ethische aspecten met zich mee gebracht. Hoewel er in dit onderzoek gebruik is gemaakt van *active informed consent* en het anonimiseren van de namen van de participanten, was er beperkte tijd voor het invullen van de vragenlijsten. De participanten gaven aan de tijdsdruk als belastend te ervaren in combinatie met hun werkzaamheden. Ondanks bovenstaande aspecten was het van belang dat de vragenlijsten werden ingevuld, aangezien kindermishandeling kan leiden tot negatieve gevolgen voor de algehele ontwikkeling van peuters (Benbenishty et al., 2014). Hierdoor is vroegtijdige signalering en melding van belang (Stith et al., 2009).

Meetinstrumenten

Achtergrondgegevens medewerker. In het huidige onderzoek zijn zowel de sociaal demografische gegevens (leeftijd, opleidingsniveau, wijk, functie, werkervaring en dienstbetrekking) als het aantal meldingen van kindermishandeling gemeten middels de vragenlijst 'Achtergrondgegevens medewerker'. De vragenlijst bestaat uit 12 verschillende items, waarbij het invullen ongeveer vijf minuten in beslag nam.

De eerste variabele, leeftijd, is gemeten in jaren en vervolgens onderverdeeld in 'jongere medewerkers' (18-34 jaar) en 'oudere medewerkers' (35-64 jaar) (Centraal Planbureau [CPB], 2015). Opleidingsniveau heeft betrekking op de hoogst afgeronde opleiding, waarbij de volgende antwoordcategorieën zijn gehanteerd: VMBO, MBO, HAVO/VWO, HBO/WO en overig. Voorbereidend middelbaar beroepsonderwijs (VMBO) is beschouwd als 'laag' opleidingsniveau. Middelbaar beroepsonderwijs (MBO) is beschouwd als 'gemiddeld' opleidingsniveau en hoger algemeen voortgezet onderwijs (HAVO), voorbereidend wetenschappelijke onderwijs (VWO), hoger beroepsonderwijs (HBO) en wetenschappelijk onderwijs (WO) als 'hoog' opleidingsniveau (Alink et al., 2011). Bij werkomgeving is er gekeken naar de wijk waarin een medewerker werkzaam is, namelijk Binnenstad, Leidsche Rijn, Noord-Oost, Noord-West, Oost, Overvecht, Vleuten De Meern, West, Zuid en Zuid-West. Hierbij is er onderscheid gemaakt tussen een 'achterstandswijk' en een 'niet-achterstandswijk' (CBS, 2010). Bij de beoordeling van een achterstandswijk is een bijstandsgrens van 6.6% aangehouden (Freisthler, Bruce, & Needell, 2007; Gemeente Utrecht, 2015). De wijken Overvecht, Zuid-West, Noord-West en Zuid zijn beschouwd als 'achterstandswijken' en de wijken Leidsche Rijn, Oost, Vleuten De Meern, Noord-Oost, West en Binnenstad als 'niet-achterstandswijken' (CBS, 2015). Functie is gemeten middels een open vraag met betrekking tot de functieomschrijving en vervolgens onderverdeeld in twee categorieën, namelijk 'pedagogisch medewerkers' en 'zorgconsulenten' (Spelenderwijs Utrecht, z.j.). Werkervaring is tevens gemeten middels een open vraag, waarbij de ervaring is gevraagd in aantal jaren. Hierbij staat vijf jaar of minder voor 'weinig werkervaring', zes tot 20 jaar voor 'gemiddelde werkervaring' en meer dan 20 jaar voor 'veel werkervaring' (Pons et al., 2015). Dienstbetrekking is aangegeven in het aantal uren per week werkzaam binnen Spelenderwijs Utrecht, waarbij 'weinig' staat voor nul tot 20 contracturen per week en 'veel' voor 21 tot 40 contracturen per week (Mocan & Tekin, 2003). Tot slot is het aantal meldingen van kindermishandeling gemeten middels de vraag: 'Heeft u wel eens een melding van kindermishandeling gedaan bij het AMK/Veilig Thuis?'. Deze vraag kan worden beantwoord met ja of nee, waarbij er, indien er ja is ingevuld, gevraagd is naar het aantal gedane meldingen.

Analyseplan

Allereerst is de kwaliteit van de ruwe data gecontroleerd op missende waarden en codeerfouten. Aangezien er in dit onderzoek uitsluitend sprake was van variabelen bestaande uit één item, zijn participanten met missende waarden op bepaalde items uitgesloten van het onderzoek (Gravetter & Wallnau, 2013). De missende waarden op de afhankelijke variabele, het aantal meldingen van kindermishandeling, zijn vervangen door de gemiddelde score op dit item. Verder is de data gecontroleerd op correctheid, waarbij codeerfouten als missende waarden zijn beschouwd. Voorafgaand aan de

uitvoering van alle analyses zijn de assumpties gecontroleerd. Daaropvolgend zijn er verschillende voorbereidende statistische analyses, chi-kwadraattoetsen, onafhankelijke *t*-toetsen en variantieanalyses (ANOVA), uitgevoerd om te onderzoeken of de groepen verschillen in achtergrondgegevens (Gravetter & Wallnau, 2013). Tot slot zijn er statistische analyses, de variantieanalyses (AN(C)OVA's) uitgevoerd. Een hypothese is aangenomen indien uit deze analyse bleek dat een of meer groepen significant ($p < .05$) van elkaar verschilden. Een *Bonferroni post hoc* test is uitgevoerd bij significante resultaten, waarbij meer dan twee groepen met elkaar vergeleken zijn. Voor de effectgrootte is gebruik gemaakt van *partial eta-squared* (η^2), waarbij de waarden .01 (klein effect), .06 (middel effect) en .14 (groot effect) zijn gehanteerd (Cohen, 1988).

Resultaten

Beschrijvende statistieken

Bij het controleren van de kwaliteit van de ruwe data zijn geen codeerfouten gevonden. De variabelen zijn als volgt onderverdeeld: leeftijd ($n = 64$) in jongere (29.7%) en oudere medewerkers (70.3%), opleidingsniveau ($n = 64$) in laag (1.6%), gemiddeld (37.5%) en hoog (60.9%), wijk ($n = 63$) in achterstandswijk (61.9%) en niet-achterstandswijk (38.1%), functie ($n = 66$) in pedagogisch medewerkers (86.4%) en zorgconsulenten (13.6%), werkervaring ($n = 66$) in weinig (34.8%), gemiddeld (51.5%) en veel (13.6%) en dienstbetrekking ($n = 58$) in weinig (34.5%) en veel contracturen (65.5%). De afhankelijke variabele, aantal meldingen van kindermishandeling ($M = 0.64$, $SD = 1.09$), heeft een bereik van nul tot vijf.

Vorbereidende analyses

Middels meerdere chi-kwadraattoetsen, onafhankelijke *t*-toetsen en ANOVA's is geanalyseerd of de groepen van leeftijd, opleidingsniveau, wijk, functie, werkervaring en dienstbetrekking verschillen in achtergrondgegevens.

Leeftijd. Allereerst bleek dat jongere en oudere medewerkers niet significant verschilden in opleidingsniveau, $\chi^2(3, n = 64) = 3.30, p = .347$. De assumptie van verwachte frequenties werd geschonden. Daarnaast bleek dat jongere en oudere medewerkers significant verschilden in functie $\chi^2(1, n = 64) = 4.42, p = .035$, waarbij oudere medewerkers vaker de functie van zorgconsulent vervulden dan jongere medewerkers. De bijbehorende assumptie werd geschonden. Verder bleek dat jongere en oudere medewerkers significant verschilden in werkervaring, waarbij jongere medewerkers ($M = 4.47, SD = 2.88$) minder werkervaring rapporteerden dan oudere medewerkers ($M = 13.64, SD = 9.08$), $t(59) = -6.09, p < .001$, tweezijdig. De assumpties normaliteit en homogeniteit van variantie werden geschonden. Kortom, voor de variabele leeftijd zijn functie en werkervaring als covariaat opgenomen in de ANCOVA.

Opleidingsniveau. Allereerst bleek dat laag, gemiddeld of hoog opgeleide medewerkers niet significant verschilden in leeftijd, $F(2, 59) = 1.01, p = .370$. Alleen de

assumptie normaliteit werd geschonden. Daarnaast bleek dat laag, gemiddeld of hoog opgeleide medewerkers niet significant verschilden in functie, $\chi^2(3, n = 64) = 2.73, p = .256$. De bijbehorende assumptie werd geschonden. Verder bleek dat laag, gemiddeld of hoog opgeleide medewerkers niet significant verschilden in werkervaring, $F(2, 61) = 2.20, p = .120$. Alleen de assumptie normaliteit werd geschonden. Samengevat, voor de variabele opleidingsniveau is geen covariaat opgenomen.

Wijk. Allereerst bleek dat medewerkers die werken in een achterstandswijk of niet-achterstandswijk niet significant verschilden in leeftijd, $t(59) = 0.97, p = .334$, tweezijdig. Alleen de assumptie normaliteit werd geschonden. Daarnaast bleek dat medewerkers die werken in een achterstandswijk of niet-achterstandswijk niet significant verschilden in opleidingsniveau, $\chi^2(3, n = 61) = 0.98, p = .806$. De bijbehorende assumptie werd geschonden. Bovendien bleek dat medewerkers die werken in een achterstandswijk of niet-achterstandswijk niet significant verschilden in functie, $\chi^2(1, n = 63) = 1.36, p = .244$. De bijbehorende assumptie werd geschonden. Tot slot bleek dat medewerkers die werken in een achterstandswijk of niet-achterstandswijk niet significant verschilden in werkervaring, $t(61) = -0.35, p = .726$, tweezijdig. Alleen de assumptie normaliteit werd geschonden. Er is geen covariaat meegenomen voor de variabele wijk.

Functie. Allereerst bleek dat pedagogisch medewerkers en zorgconsulenten niet significant verschilden in leeftijd, $t(62) = -0.88, p = .382$, tweezijdig. Alleen de assumptie normaliteit werd geschonden. Daarnaast bleek dat pedagogisch medewerkers en zorgconsulenten niet significant verschilden in opleidingsniveau, $\chi^2(3, n = 64) = 3.35, p = .341$. De bijbehorende assumptie werd geschonden. Verder bleek dat pedagogisch medewerkers en zorgconsulenten significant verschilden in werkervaring, waarbij pedagogisch medewerkers ($M = 11.77, SD = 9.00$) meer werkervaring rapporteerden dan zorgconsulenten ($M = 5.56, SD = 3.01$), $t(36) = 3.99, p < .001$, tweezijdig. De bijbehorende assumpties werden geschonden. In het kort, voor de variabele functie is werkervaring als covariaat opgenomen in de ANCOVA.

Werkervaring. Allereerst bleek dat medewerkers met weinig, gemiddeld of veel werkervaring significant verschilden in leeftijd, $F(2, 61) = 13.77, p < .001$. Medewerkers met weinig werkervaring ($M = 34.48, SD = 10.39$) waren jonger dan medewerkers met gemiddelde werkervaring ($M = 42.59, SD = 9.49$) en medewerkers met veel werkervaring ($M = 53.33, SD = 5.07$). De bijbehorende assumpties werden geschonden. Daarnaast bleek dat medewerkers met weinig, gemiddeld of veel werkervaring significant verschilden in opleidingsniveau, $\chi^2(6, n = 64) = 14.75, p = .022$, waarbij medewerkers met een lage opleiding meer werkervaring rapporteerden dan medewerkers met een gemiddelde of hoge opleiding. De bijbehorende assumptie werd geschonden. Verder bleek dat medewerkers met weinig, gemiddeld of veel werkervaring niet significant

verschillen in functie, $\chi^2(2, n = 66) = 1.73, p = .421$. Voor de variabele werkervaring zijn leeftijd en opleidingsniveau als covariaat opgenomen in de ANCOVA.

Dienstbetrekking. Allereerst bleek dat medewerkers met weinig en veel contracturen niet significant verschillen in leeftijd, $t(45) = -0.71, p = .479$, tweezijdig. De bijbehorende assumpties werden geschonden. Daarnaast bleek dat medewerkers met weinig en veel contracturen niet significant verschillen in opleidingsniveau, $\chi^2(3, n = 57) = 6.51, p = .089$. De bijbehorende assumptie werd geschonden. Bovendien bleek dat medewerkers met weinig en veel contracturen niet significant verschillen in functie, $\chi^2(1, n = 58) = 0.37, p = .543$. De bijbehorende assumptie werd geschonden. Tot slot bleek dat medewerkers met weinig en veel contracturen niet significant verschillen in werkervaring, $t(55) = 0.27, p = .790$, tweezijdig. De bijbehorende assumpties werden geschonden. Kortom, voor de variabele dienstbetrekking is geen covariaat opgenomen.

Univariate variantieanalyses

Voor de variabelen leeftijd, opleidingsniveau, wijk, functie, werkervaring en dienstbetrekking zijn meerdere AN(C)OVA's uitgevoerd om te onderzoeken of de groepen verschillen in het aantal meldingen van kindermishandeling.

Leeftijd. In Tabel 2 zijn de resultaten van de eerste ANCOVA weergegeven. Uit de ANCOVA bleek dat functie significant gerelateerd was aan het aantal meldingen. Na het controleren voor functie bleek dat er geen significant verschil was tussen jongere en oudere medewerkers in relatie tot het aantal meldingen. De assumpties normaliteit, homogeniteit van regressie, lineariteit en homogeniteit van variantie werden allen geschonden. In Tabel 3 zijn de resultaten van de tweede ANCOVA weergegeven. Uit de ANCOVA bleek dat werkervaring niet significant gerelateerd was aan het aantal meldingen. Na het controleren voor werkervaring bleek dat er een significant verschil was tussen jongere en oudere medewerkers in relatie tot het aantal meldingen, waarbij oudere medewerkers ($M = 0.81, SD = 1.21$) meer meldden dan jongere medewerkers ($M = 0.21, SD = 0.54$). Er werd voldaan aan de assumpties homogeniteit van regressie en lineariteit, maar de overige assumpties werden geschonden.

Tabel 2

Resultaten ANCOVA Aantal Meldingen van Kindermishandeling en Leeftijd, Jongere (n = 19) en Oudere (n = 45), Covariaat Functie

	<i>F/MS*</i>	<i>df*</i>	<i>p</i>	η^2_{partieel}	Geobserveerde Power
Leeftijd	0.94	1	.336	.02	0.16
Functie	29.17	1	<.001	.32	1.00
Error	0.77	61			

Noot. *MS = Gemiddelde kwadratensom, df = aantal vrijheidsgraden.

Tabel 3

Resultaten ANCOVA Aantal Meldingen van Kindermishandeling en Leeftijd, Jongere (n = 19) en Oudere (n = 45), Covariaat Werkervaring

	<i>F/MS*</i>	<i>df*</i>	<i>p</i>	η^2_{partieel}	Geobserveerde Power
Leeftijd	5.42	1	.023	.08	0.63
Werkervaring	1.20	1	.279	.02	0.19
Error	1.12	61			

Noot. *MS = Gemiddelde kwadratensom, df = aantal vrijheidsgraden.

Opleidingsniveau. In Tabel 4 zijn de resultaten van de ANOVA weergegeven. Uit de ANOVA bleek dat er geen significant verschil was tussen laag, gemiddeld of hoog opgeleide medewerkers in relatie tot het aantal meldingen. Alleen de assumptie normaliteit werd geschonden.

Tabel 4

Resultaten ANOVA Aantal Meldingen van Kindermishandeling en Opleidingsniveau, Laag (n = 1), Gemiddeld (n = 24), en Hoog (n = 39)

	<i>F/MS*</i>	<i>df*</i>	<i>p</i>	η^2_{partieel}	Geobserveerde Power
Opleidingsniveau	0.33	2	.724	.01	0.10
Error	1.14	61			

Noot. *MS = Gemiddelde kwadratensom, df = aantal vrijheidsgraden.

Wijk. In Tabel 5 zijn de resultaten van de ANOVA weergegeven. Uit de ANOVA bleek dat er geen significant verschil was tussen medewerkers die werken in een achterstandswijk of niet-achterstandswijk in relatie tot het aantal meldingen. Alleen de assumptie normaliteit werd geschonden.

Tabel 5

Resultaten ANOVA Aantal Meldingen van Kindermishandeling en Wijk, Achterstandswijk (n = 39) en Niet-Achterstandswijk (n = 24)

	<i>F/MS*</i>	<i>df*</i>	<i>p</i>	η^2_{partieel}	Geobserveerde Power
Wijk	1.55	1	.219	.02	0.23
Error	1.21	61			

Noot. *MS = Gemiddelde kwadratensom, df = aantal vrijheidsgraden.

Functie. In Tabel 6 zijn de resultaten van de ANCOVA weergegeven. Uit de ANCOVA bleek dat werkervaring niet significant gerelateerd was aan het aantal meldingen. Na het controleren voor werkervaring bleek dat er een significant verschil was tussen pedagogisch medewerkers en zorgconsulenten in relatie tot het aantal meldingen. Zorgconsulenten ($M = 2.22$, $SD = 1.99$) meldden vaker dan pedagogisch medewerkers ($M = 0.39$, $SD = 0.58$). Alle bijbehorende assumpties werden geschonden.

Tabel 6

Resultaten ANCOVA Aantal Meldingen van Kindermishandeling en Functie, Pedagogisch Medewerkers ($n = 57$) en Zorgconsulenten ($n = 9$), Covariaat Werkervaring

	F/MS^*	df^*	p	η^2_{partieel}	Geobserveerde Power
Functie	36.03	1	<.001	.36	1.00
Werkervaring	2.39	1	.127	.04	0.33
Error	0.78	63			

Noot. * MS = Gemiddelde kwadratensom, df = aantal vrijheidsgraden.

Werkervaring. In Tabel 7 zijn de resultaten van de eerste ANCOVA weergegeven. Uit de ANCOVA bleek dat leeftijd niet significant gerelateerd was aan het aantal meldingen. Na het controleren voor leeftijd bleek dat er geen significant verschil was tussen medewerkers met weinig, gemiddeld of veel werkervaring in relatie tot het aantal meldingen. Alleen de assumpties normaliteit en lineariteit werden geschonden. In Tabel 8 zijn de resultaten van de tweede ANCOVA weergegeven. Uit de ANCOVA bleek dat opleidingsniveau niet significant was gerelateerd aan het aantal meldingen. Na het controleren voor opleidingsniveau bleek dat er geen significant verschil was tussen medewerkers met weinig, gemiddeld of veel werkervaring in relatie tot het aantal meldingen. Alleen de assumpties normaliteit en lineariteit werden geschonden.

Tabel 7

Resultaten ANCOVA Aantal Meldingen van Kindermishandeling en Werkervaring, Weinig ($n = 23$), Gemiddeld ($n = 32$) en Veel ($n = 9$), Covariaat Leeftijd

	F/MS^*	df^*	p	η^2_{partieel}	Geobserveerde Power
Werkervaring	0.59	2	.558	.02	0.14
Leeftijd	1.60	1	.211	.03	0.24
Error	1.17	60			

Noot. * MS = Gemiddelde kwadratensom, df = aantal vrijheidsgraden.

Tabel 8

Resultaten ANCOVA Aantal Meldingen van Kindermishandeling en Werkervaring, Weinig (n = 23), Gemiddeld (n = 32) en Veel (n = 9), Covariaat Opleidingsniveau

	<i>F/MS*</i>	<i>df*</i>	<i>p</i>	η^2_{partieel}	Geobserveerde Power
Werkervaring	1.74	2	.184	.06	0.35
Opleidingsniveau	2.13	1	.150	.03	0.30
Error	1.10	60			

Noot. *MS = Gemiddelde kwadratensom, df = aantal vrijheidsgraden.

Dienstbetrekking. In Tabel 9 zijn de resultaten van de ANOVA weergegeven. Uit de ANOVA bleek dat er geen significant verschil was tussen medewerkers met weinig en veel contracturen in relatie tot het aantal meldingen. Alleen de assumptie normaliteit werd geschonden.

Tabel 9

Resultaten ANOVA Aantal Meldingen van Kindermishandeling en Dienstbetrekking, Weinig (n = 20) en Veel (n = 38)

	<i>F/MS*</i>	<i>df*</i>	<i>p</i>	η^2_{partieel}	Geobserveerde Power
Dienstbetrekking	0.97	1	.328	.02	0.16
Error	0.97	56			

Noot. *MS = Gemiddelde kwadratensom, df = aantal vrijheidsgraden.

Discussie

In deze studie is onderzocht of er een verschil is tussen de verschillende groepen van sociaal demografische gegevens van medewerkers werkzaam op peutercentra in relatie tot het aantal meldingen van kindermishandeling bij peuters.

In tegenstelling tot de verwachting bleek er, na controle voor functie, geen verschil te zijn in het aantal meldingen tussen jongere en oudere medewerkers. De hypothese is daardoor deels verworpen. Wanneer er echter gecontroleerd werd voor werkervaring bleek dat oudere medewerkers meer meldden dan jongere medewerkers, waardoor de opgestelde hypothese tevens deels is aangenomen. Een verklaring voor het eerste resultaat kan zijn dat de functie van een medewerker niet afhankelijk is van leeftijd (Samen Veilig, 2017). Hierdoor is er mogelijk geen verschil gevonden in het aantal meldingen tussen jongere en oudere medewerkers, gecontroleerd voor functie (Spelenderwijs Utrecht, z.j.). Een verklaring voor het tweede resultaat kan gevonden worden in de leeftijd van de medewerkers (Ashton, 2004). Aangezien oudere medewerkers meer relevante praktijkervaring hebben, beschikken zij over meer kennis

en vertrouwen met betrekking tot het signaleren en melden van kindermishandeling (Leyen et al., 2015). Hierdoor maken oudere medewerkers meer meldingen dan jongere medewerkers (Cicchetti & Toth, 2005). Doordat een hogere leeftijd over het algemeen samengaat met meer werkervaring, vormt werkervaring dus geen opzichzelfstaande verklaring voor het verschil in het aantal meldingen (Smulders, 2005).

Daarnaast bleek er, in tegenstelling tot de verwachting, geen verschil te zijn in het aantal meldingen tussen laag, gemiddeld of hoog opgeleide medewerkers. De hypothese is daardoor verworpen. Een verklaring hiervoor is dat professionals een mogelijk drempel ervaren bij het melden van kindermishandeling uit angst voor fysieke of wettelijke vergelding van de dader (Alvarez, Kenny, Donohue, & Carpin, 2004). Het meldproces van kindermishandeling vraagt dus om voldoende competentie en specifieke gespreksvaardigheden (Feng, Huang, & Wang, 2010). Deze vaardigheden worden niet voldoende opgedaan binnen de vooropleiding, waardoor herhaalde training en voorlichting noodzakelijk zijn (Cerezo & Pons-Salvador, 2004).

Verder bleek er, in tegenstelling tot de verwachting, geen verschil te zijn in het aantal meldingen tussen medewerkers die werken in een achterstandswijk of niet-achterstandswijk. De hypothese is daardoor verworpen. Een verklaring is dat het aantal meldingen afhankelijk is van de norm in een buurt: wat als normaal wordt geacht is afhankelijk van het type buurt (Coulton, Crampton, Irwin, Spilsbury, & Korbin, 2007). Zo wordt kindermishandeling in achterstandsbuurten eerder toegeschreven aan armoede en gezinssamenstelling, terwijl inwoners van niet-achterstandsbuurten het toeschrijven aan een gebrek aan morele waarden (Coulton et al., 2007). De veronderstelling is dat in achterstandsbuurten kindermishandeling wellicht niet als verwijtbaar wordt gezien en daardoor niet wordt gemeld (MacKenzie, Nicklas, Brooks-Gunn, & Waldfogel, 2011).

In de lijn der verwachting bleek er, na controle voor werkervaring, een verschil te zijn tussen pedagogisch medewerkers en zorgconsulenten in het aantal meldingen. De hypothese is aangenomen. Doordat pedagogisch medewerkers, volgens de meldcode, vermoedens van kindermishandeling moeten voorleggen aan een zorgconsulent, doen zorgconsulenten meer meldingen (Vink et al., 2016). Bij acuut gevaar dienen pedagogisch medewerkers echter individueel melding te doen (Samen Veilig, 2017).

Verder bleek er in tegenstelling tot de verwachting, na controle voor leeftijd en opleidingsniveau, geen verschil te zijn in het aantal meldingen tussen medewerkers met weinig, gemiddeld en veel werkervaring. De hypothese is daardoor verworpen. Een verklaring hiervoor is dat werkervaring vooral belangrijk is bij het signaleren van kindermishandeling (Kenny, 2004). Meer werkervaring leidt vaak tot betere beroepsvaardigheden, waardoor problemen eerder herkend worden (Svensson & Janson, 2008; Gevers Deynoot-Schaub et al., 2014). Voor het melden van kindermishandeling is

werkervaring mogelijk minder van belang, aangezien de meldcode precies voorschrijft hoe te handelen (Rijksoverheid, z.j.; Vink et al., 2016).

Tot slot bleek er, in tegenstelling tot de verwachting, geen verschil te zijn in het aantal meldingen tussen medewerkers met weinig en veel contracturen. De hypothese is daarom verworpen. Een verklaring hiervoor is dat peuters slechts twee dagdelen per week op peutercentra aanwezig zijn, waardoor meer contracturen niet per definitie leiden tot meer contact met een peuter (Spelenderwijs Utrecht, z.j.; Vermeer et al., 2008).

Het huidige onderzoek bevat een aantal sterke punten. Ten eerste draagt het onderzoek bij aan de theorievorming over de relatie tussen sociaal demografische gegevens van medewerkers en het aantal meldingen. Er is tot op heden beperkt onderzoek gedaan naar het meldproces door medewerkers werkzaam op peutercentra. Onderzoeksresultaten uit andere landen kunnen niet zomaar gegeneraliseerd worden naar Nederland, aangezien er veel verschillen zijn wat betreft zorgsystemen en meldpunten (Sidebotham & Heron, 2006). Ten tweede is het onderzoek van maatschappelijk belang, aangezien de gevonden resultaten een beeld vormen van de betrokken factoren bij het meldproces van kindermishandeling (Sidebotham & Heron, 2006). Pedagogisch medewerkers vervullen een belangrijke rol in het signaleren van kindermishandeling, omdat zij het kind dagelijks observeren (Lansford, Dodge, Pettit, & Bates, 2010). Hierdoor kan kindermishandeling vervolgens tijdig worden gemeld, waardoor negatieve gevolgen mogelijk voorkomen kunnen worden (Benbenishty et al., 2014). Tot slot is de anonimiteit van de participanten gewaarborgd middels het toekennen van een codering aan de vragenlijsten, waardoor de kans op sociaal wenselijke antwoorden is afgenomen, wat de betrouwbaarheid van het onderzoek ten goede komt (Neuman, 2014; Stith et al., 2009).

Ondanks de sterke punten, zijn er een aantal limitaties binnen dit onderzoek. Allereerst was er sprake van een kleine steekproef, waardoor de kans op een Type II fout toeneemt en resultaten kunnen berusten op toeval (Neuman, 2014). Daarnaast zijn de participanten select geselecteerd, waardoor getwijfeld kan worden aan de generaliseerbaarheid (Neuman, 2014). Bovendien is er niet voldaan aan alle assumpties van de statistische analyses en was het onderzoek wegens de tijdsdruk belastend voor de participanten, waardoor de resultaten mogelijk niet geheel betrouwbaar zijn (Neuman, 2014). Vervolgonderzoek dient zich te richten op het realiseren van een grotere en representatieve steekproef en een langere testafname, waardoor de externe validiteit en betrouwbaarheid van het onderzoek vergroot kunnen worden (Cohen, 1992).

Geconcludeerd kan worden dat de leeftijd en functie van medewerkers belangrijke sociaal demografische gegevens zijn om rekening mee te houden in relatie tot het aantal meldingen van kindermishandeling. Het huidige onderzoek is een eerste stap in de goede richting om het eerdergenoemde hiaat in de literatuur te dichten.

Nawoord

Deze bachelorthesis is geschreven in het kader van de opleiding Pedagogische Wetenschappen aan de Universiteit Utrecht. Het huidige onderzoek is onderdeel van een breder onderzoek aan de Universiteit Utrecht naar de signalering van risicofactoren voor kindermishandeling door pedagogisch medewerkers op peutercentra onder leiding van dr. Lex Wijnroks, Ameli Dominik, MSc en Alma ter Heide, MSc. Voor de signalering is een nieuwe vragenlijst geconstrueerd: de Observatielijst van de Kindveiligheid van kindermishandeling. Met deze lijst kunnen pedagogisch medewerkers gedragingen van het kind, ouderfactoren en omgevingsfactoren taxeren en hierdoor een eventuele melding bij Veilig Thuis goed onderbouwen. De lijst is vooral bedoeld als laagdrempelig aanknopingspunt voor gesprekken met ouders en zorgconsulenten, om preventief op te treden in risicosituaties. In 2014 en 2015 is de lijst door verschillende studenten onderzocht op betrouwbaarheid en validiteit. Uit deze onderzoeken is gebleken dat de lijst over het algemeen goed lijkt te scoren op validiteit en betrouwbaarheid. Pedagogisch medewerkers blijken risicofactoren te signaleren, maar de vervolgstap, het bespreken van de zorgen met ouders, blijft lastig. In het huidige onderzoek is gekeken naar verschillen tussen sociaal demografische gegevens van pedagogische medewerkers en zorgconsulenten in relatie tot het aantal meldingen van kindermishandeling.

De bachelorthesis is tot stand gekomen als duo verslag, waarin ieder haar eigen bijdrage heeft geleverd. Zo zijn wij beiden verantwoordelijk geweest voor een individuele theoretische inleiding en resultatensectie. De inleiding is vervolgens gecombineerd en gezamenlijk herschreven, waarbij ieder zich heeft gefocust op drie sociaal demografische gegevens. Simone is verantwoordelijk geweest voor de variabelen leeftijd, opleidingsniveau en wijk en Melanie voor de variabelen functie, werkervaring en dienstbetrekking. De methode is gezamenlijk tot stand gekomen, waarbij echter wel bovenstaande verdeling qua variabelen is aangehouden en Melanie verantwoordelijk is geweest voor de totstandkoming van de tabel. Het resultatendeel is gezamenlijk herschreven, waarbij dezelfde verdeling qua variabelen is aangehouden. Tot slot is de opzet van de discussie tot stand gekomen dankzij Simone, welke vervolgens gezamenlijk is aangevuld en herschreven. De eindredactie en -controle is gezamenlijk uitgevoerd.

Wij willen aan een aantal personen in het bijzonder onze dank betuigen. Met behulp van onze thesisbegeleider en tevens hoofdonderzoeker Alma ter Heide hebben wij onze bachelorthesis kunnen afronden, waarbij zij ons veelvuldig heeft voorzien van heldere feedback en motiverende e-mails. Bij dezen willen wij Alma ter Heide hartelijk danken voor haar inzet, steun en begeleiding. Daarnaast willen wij iedereen bedanken die onze bachelorthesis heeft doorgelezen en voorzien van feedback. Tot slot willen wij de andere hoofdonderzoekers Lex Wijnroks en Ameli Dominik, de deelnemende locaties

van Spelenderwijs Utrecht en de deelnemende participanten hartelijk danken voor het mogelijk maken van dit onderzoek.

Simone Waanders en Melanie van de Water

Utrecht, juni 2017

Referenties

- Alink, L., Van IJzendoorn, R., Bakermans-Kranenburg, M., Pannebakker, F., Vogels, T., & Euser, S. (2011). *Kindermishandeling in Nederland anno 2010: De tweede nationale prevalentiestudie mishandeling van kinderen en jeugdigen (NPM-2010)*. Leiden, Nederland: Casimir Publishers.
- Al-Moosa, A., Al-Shaiji, J., Al-Fadhli, A., Al-Bayed, K., & Adib, S. M. (2003). Pediatricians' knowledge, attitudes and experiences regarding child maltreatment in Kuwait. *Child Abuse & Neglect, 27*, 1161-1178. doi:10.1016/j.chiabu.2003.09.009
- Alvarez, K. M., Kenny, M. C., Donohue, B., & Carpin, K. M. (2004). Why are professionals failing to initiate mandated reports of child maltreatment, and are there any empirically based training programs to assist professionals in the reporting process? *Aggression and Violent Behavior, 9*(5), 563-578. doi:10.1016/j.avb.2003.07.001
- Ashton, V. (2004). The effect of personal characteristics on reporting child maltreatment. *Child Abuse & Neglect, 28*(9), 985-997. doi:10.1016/j.chiabu.2004.03.012
- Asla, N., De Paúl, J., & Perez-Albinez, A. (2011). Emotion recognition in fathers and mothers at high-risk for child physical abuse. *Child Abuse & Neglect, 35*(9), 712-721. doi:10.1016/j.chiabu.2011.05.010
- Baartman, H. (2013). *Internationale onderzoeken wijzen uit: Schroom om te melden bij leerkrachten is hoog*. Verkregen op 28 februari, 2017, van <http://www.augeomagazine.nl/>
- Benbenishty, R., Jedwab, M., Chen, W., Glasser, S., Slutzky, H., Siegal, G., . . . Lerner-Geva, L. (2014). Predicting the decisions of hospital based child protection teams to report to child protective services, police and community welfare services. *Child Abuse & Neglect, 38*(1), 11-24. doi:10.1016/j.chiabu.2013.06.011
- Bremner, J. D. (2003). Long-term effects of childhood abuse on brain and neurobiology. *Child and Adolescent Psychiatric Clinics of North America, 12*(2), 271-292. doi:10.1016/S1056-4993(02)00098-6
- Bunting, L., Lazenbatt, A., & Wallace, I. (2010). Information sharing and reporting systems in the UK and Ireland: Professional barriers to reporting child maltreatment concerns. *Child Abuse Review, 19*(3), 187-202. doi:10.1002/car.1076
- Centraal Bureau voor de Statistiek (2010). *Outcomemonitor wijkenaanpak: Eerste voortgangsrapportage totaalbeeld 40 aandachtswijken in Nederland*. Verkregen op 14 maart, 2017, van <http://www.cbs.nl/NR/rdonlyres/04583A80-C26C-4B0AABA2-C5A13960EB00/0/101012totaalbeeld40aandachtswijkeninnederland.pdf>

- Centraal Bureau voor de Statistiek (2015). *Armoede is hardnekkig maar groei stabiliseert*. Verkregen op 14 maart, 2017, van <http://www.cbs.nl/nl-NL/menu/themas/inkomen-bestedingen/publicaties/artikelen/archief/2015/armoede-stabiliseert-maar-hardnekkiger.htm>
- Centraal Bureau voor de Statistiek (2016). *Kindermishandeling en huiselijk geweld, 1e halfjaar van 2016*. Verkregen op 21 februari, 2017, van <https://www.cbs.nl/nl-nl/maatwerk/2016/44/kindermishandeling-en-huiselijk-geweld-1e-halfjaar-2016>
- Centraal Planbureau (2015). *Herstel houdt aan, wereldeconomie onzeker. Macro-economische verkenning 2016*. Verkregen op 15 februari, 2017, van <http://www.cpb.nl/publicatie/macro-economische-verkenning-mev-2016>
- Cerezo, M. A., & Pons-Salvador, G. (2004). Improving child maltreatment detection systems: A large-scale case study involving health, social services, and school professionals. *Child Abuse & Neglect, 28*(11), 1153-1169. doi:10.1016/j.chiabu.2004.06.007
- Cicchetti, D., & Toth, S. L. (2005). Child maltreatment. *Annual Review Clinical Psychology, 1*, 409-438. doi:10.1146/annurev.clinpsy.1.102803.144029
- Cohen, J. (1988). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Cohen, J. (1992). A power primer. *Psychological Bulletin, 112*(1), 155-159. doi:10.1037/0033-2909.112.1.155
- Coulton, C. J., Crampton, D. S., Irwin, M., Spilsbury, J. C., & Korbin, J. E. (2007). How neighborhoods influence child maltreatment: A review of the literature and alternative pathways. *Child Abuse & Neglect, 31*(11), 1117-1142. doi:10.1016/j.chiabu.2007.03.023
- Doeven, I. (2008). *Meldcodes kindermishandeling. Verslag van en onderzoek naar de beschikking over, waardering van en scholing in het gebruik van meldcodes kindermishandeling, uitgevoerd door Veldkamp in opdracht van het ministerie van Jeugd en Gezin, 3*. Verkregen op 21 februari, 2017, van http://nokidding.nl/files/4514/1353/2248/rapport_meldcodes_kindermishandeling1.pdf
- Fantuzzoa, J. W., Perlmanb, S. M., & Dobbinsc, E. K. (2011). Types and timing of child maltreatment and early school success: A population-based investigation. *Children and Youth Services Review, 33*, 1404-1411. doi:10.1016/j.childyouth.2011.04.010
- Feng, J. Y., Huang, T. Y., & Wang, C. J. (2010). Kindergarten teachers' experience with reporting child abuse in Taiwan. *Child Abuse & Neglect, 34*(2), 124-128. doi:10.1016/j.chiabu.2009.05.007
- Freisthler, B., Bruce, E., & Needell, B. (2007). Understanding the geospatial relationship

- of neighborhood characteristics and rates of maltreatment for Black, Hispanic, and White children. *Social Works*, 52(1), 7-16. doi:10.1093/sw/52.1.7
- Gemeente Utrecht (2015). Wijkwijzer 2015: De tien Utrechtse wijken in cijfers. Verkregen op 23 maart, 2017, van http://www.utrecht.nl/fileadmin/uploads/documenten/3.ruimtelijk-ontwikkeling/Openbaar_vervoer/WijkWijzer_2015.compressed.pdf
- Gevers Deynoot-Schaub, M. J. J. M., Helmerhorst, K. O. W., Bollen, I., & Fukkink, R. G. (2014). *Pedagogische kwaliteit van de opvang voor 2-tot 4-jarigen in Nederlandse peuterspeelzalen in 2013*. Verkregen op 17 februari, 2017, van http://www.educatr.nl/uploads/4/8/7/2/48722307/gevers_deynoot-schaub__2014__kwaliteitspeiling_peuterspeelzalen_ncko_in_2013.pdf
- Gilbert, R., Kemp, A., Thoburn, J., Sidebotham, P., Radford, L., Glaser, D., & MacMillan, H. L. (2009a). Recognising and responding to child maltreatment. *The Lancet*, 373(9658), 167-180. doi:10.1016/S0140-6736(08)61707-9
- Gilbert, R., Widom, C. S., Browne, K., Fergusson, D., Webb, E., & Janson, S. (2009b). Burden and consequences of child maltreatment in high-income countries. *The Lancet*, 373(9657), 68-81. doi:10.1016/S0140-6736(08)61706-7
- Goldman, J. D. (2007). Primary school student-teachers' knowledge and understandings of child sexual abuse and its mandatory reporting. *International Journal of Educational Research*, 46(6), 368-381. doi:10.1016/j.ijer.2007.09.002
- Gravetter, F. J., & Wallnau, L. B. (2013). *Statistic for the Behavioral Sciences, (9th ed.)*. Londen, Engeland: Thomson Wadsworth.
- Jeugdzorg Nederland (2014). *Overzicht 2013. Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)*. Verkregen op 21 februari, 2017, van <http://www.jeugdzorgnederland.nl/contents/documents/jaarverslag-amk-2013.pdf>
- Johnson, C. F. (2002). Child maltreatment 2002: Recognition, reporting and risk. *Pediatrics International*, 44(5), 554-560. doi:10.1046/j.1442-200X.2002.01642.x
- Kenny, M. C. (2004). Teachers' attitudes toward and knowledge of child maltreatment. *Child Abuse & Neglect*, 28, 1311-1319. doi:10.1016/j.chiabu.2004.06.010
- Klein, S. & Harden, B. J. (2011). Building the evidence-base regarding infants/toddlers in the child welfare system. *Children and Youth Services Review*, 33, 1333-1336. doi:10.1016/j.childyouth.2011.04.016
- Lansford, J. E., Dodge, K. A., Pettit, G. S., & Bates, J. E. (2010). Does physical abuse in early childhood predict substance use in adolescence and early adulthood? *Child Maltreatment*, 15(2), 190-194. doi:10.1177/1077559509352359
- Leyen, E. A., Stelk, G. C. P., & Isaac, M. (2015). *De effectiviteit van de meldcode kindermishandeling in de kinderopvang*. Amsterdam, Nederland: GGD Amsterdam.

- Verkregen op 22 februari, 2017, van <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/huiselijk-geweld/inhoud/meldcode>
- MacKenzie, M. J., Nicklas, E., Brooks-Gunn, J., & Waldfogel, J. (2011). Who spansks infants and toddlers? Evidence from the fragile families and child well-being study. *Children and Youth Services Review, 33*, 1364-1373. doi:10.1016/j.childyouth.2011.04.007
- Merton, R. K. (2016). The self-fulfilling prophecy. *The Antioch Review, 74*(3), 504-521. doi:10.7723/antiochreview.74.3.0504
- Mocan, H. N., & Tekin, E. (2003). Nonprofit sector and part-time work: An analysis of employer-employee matched data on child care workers. *Review of Economics and Statistics, 85*(1), 38-50. doi:10.1162/003465303762687695
- Neuman, W. L. (2014). *Understanding Research*. Boston, Verenigde Staten: Pearson.
- Palusci, V. J. (2011). Risk factors and services for child maltreatment among infants and young children. *Children and Youth Services Review, 33*, 1374-1382. doi:10.1016/j.childyouth.2011.04.025
- Pelton, L. H. (2015). The continuing role of material factors in child maltreatment and placement. *Child Abuse & Neglect, 41*(1), 30-39. doi:10.1016/j.chiabu.2014.08.001
- Pons, A. G. A., Lie, T., De Jong, M. M., Van der Heuvel, A., Pons, K. F., & Kleinjan, M. M. (2015). *Rapportage quickscan meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling*. Verkregen op 10 maart, 2017, van <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2015/11/02/rapportage-quickscan-meldcode-huiselijk-geweld-en-kindermishandeling>
- Rijksoverheid (z.j.). *Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling*. Verkregen op 7 maart, 2017, van <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/huiselijk-geweld/inhoud/meldcode>
- Romero-Martínez, A., Figueiredo, B., & Moya-Albiol, L. (2014). Childhood history of abuse and child abuse potential: The role of parent's gender and timing of childhood abuse. *Child Abuse & Neglect, 38*(3), 510-516. doi:10.1016/j.chiabu.2013.09.010
- Samen Veilig (2017). *Inleiding protocol Kinderopvang*. Verkregen op 30 maart, 2017, van <http://www.handelingsprotocol.nl/utrecht-ko-opdracht-2>
- Scarborough, A. A., & McCrae, J. S. (2010). School-age special education outcomes of infants and toddlers investigated for maltreatment. *Children and Youth Services Review, 32*(1), 80-88. doi:10.1016/j.childyouth.2009.07.015
- Sedlak, A. J., Mettenburg, J., Basena M., Petta, I., McPherson, K., Green, A., & Li, S. (2010). *Fourth national incidence study of child abuse and neglect (NIS-4): Report to congress*. Washington, DC: US Department of Health and Human Services, Administration for Children and Families.

- Shlonsky, A., & Wagner, D. (2004). The next step: Integrating actuarial risk assessment and clinical judgment into an evidence-based practice framework in CPS case management. *Children and Youth Services Review, 27*(4), 409-427. doi:10.1016/j.childyouth.2004.11.007
- Sidebotham, P., & Heron, J. (2006). Child maltreatment in the "children of the nineties": A cohort study of risk factors. *Child Abuse & Neglect, 30*(5), 497-522. doi:10.1016/j.chiabu.2005.11.005
- Smulders, P.G.W. (2005). *Jongere en oudere werknemers: hun werk, werktijden, ongevallen en verzuim. Deelresultaten Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden 2003*. Hoofddorp: TNO Arbeid.
- Spelenderwijs Utrecht (z.j.). *Vakkundige Medewerkers*. Verkregen op 27 maart, 2017, van <http://www.spelenderwijsutrecht.nl/Medewerkers>
- Stith, S. M., Liu, T., Davies, L. C., Boykin, E. L., Alder, M. C., Harris, J. M., . . . Dees, J. E. M. E. G. (2009). Risk factors in child maltreatment: A meta-analytic review of the literature. *Aggression and Violent Behavior, 14*(1), 13-29. doi:10.1016/j.avb.2006.03.006
- Svensson, B., & Janson, S. (2008). Suspected child maltreatment: Preschool staff in a conflict of loyalty. *Early Childhood Education Journal, 36*(1), 25-31. doi:10.1007/s10643-008-0248-1
- Veilig Thuis (z.j.). *Veilig Thuis organisaties*. Verkregen op 21 februari, 2017, van <http://www.vooreenveiligthuis.nl/veilig-thuis>
- Vereniging van Nederlandse Gemeenten (2014). *VNG-model handelingsprotocol voor het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling*. Verkregen op 12 juni, 2017, van <http://www.handelingsprotocol.nl/utrecht-ko-stap-2-consultatie2/veilig-thuis-kindermishandeling>
- Vermeer, H. J., Van IJendoorn, M. H., De Kruif, R. E., Fukkink, R. G., Tavecchio, L. W., Riksen-Walraven, J. M., & Van Zeijl, J. (2008). Child care in the Netherlands: Trends in quality over the years 1995-2005. *The Journal of Genetic Psychology, 169*(4), 360-385. doi:10.3200/GNTP.169.4.360-385
- Vink, R., De Wolff, M., Broerse, A., Heerdink, N., Van Sleuwen, B., & Kamphuis, M. (2016). *Richtlijn: JGZ-richtlijn Kindermishandeling*. Utrecht, Nederland: Nederlands Centrum Jeugdgezondheidszorg (NCJ). Verkregen op 5 maart, 2017, van <http://repository.tudelft.nl/view/tno/uuid:fa8b8a86-3b08-4d1c-99d6-6f0152602e6c>
- Webster, S. W., O'Toole, R., O'Toole, A. W., & Lucal, B. (2005). Overreporting and underreporting of child abuse: Teachers' use of professional discretion. *Child Abuse & Neglect, 29*, 1281-1296. doi:10.1016/j.chiabu.2004.02.007

Bijlage

Tabel 1

Achtergrondgegevens van de Medewerkers per Groep, Opleiding en Functie Weergegeven in Percentages

	Leeftijd		Werkervaring		Opleiding				Functie	
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	VMBO	MBO	HAVO/VWO	HBO/WO	Pm'er	Zc
Leeftijd										
Jongere	28.11	3.02	4.47	2.88	0.0	21.1	5.3	73.7	100.0	0.0
Oudere	46.71	8.27	13.64	9.08	2.3	41.9	2.3	53.5	80.0	20.0
Opleiding										
Laag	43.00	0.00	17.00	0.00	100.0	0.0	0.0	0.0	100.0	0.0
Gemiddeld	43.55	11.64	13.54	7.23	0.0	100.0	0.0	0.0	95.8	4.2
Hoog	39.87	11.04	9.13	9.37	0.0	0.0	5.1	94.9	82.1	17.9
Wijk ^a										
Wel	42.92	10.77	10.95	9.24	2.6	36.8	2.6	57.9	89.7	10.3
Niet	40.09	11.16	11.75	7.92	0.0	43.5	4.3	52.2	79.2	20.8
Functie										
Pm'er ^b	40.69	11.39	11.77	9.00	1.8	41.1	3.6	53.6	100.0	0.0
Zc ^c	44.22	9.35	5.56	3.01	0.0	12.5	0.0	87.5	0.0	100.0
Werkervaring										
Weinig	34.48	10.39	2.85	1.73	0.0	13.0	4.3	82.6	82.6	17.4
Gemiddeld	42.59	9.49	12.09	4.29	3.1	56.3	0.0	40.6	85.3	14.7
Veel	53.33	5.07	27.17	6.24	0.0	33.3	11.1	55.6	100.0	0.0
Dienstbetrekking										
Weinig	39.60	11.69	11.15	5.99	5.0	55.0	0.0	40.0	90.0	10.0
Veel	41.70	11.83	10.58	10.27	0.0	29.7	5.4	64.9	84.2	15.8

Noot. ^aWijk is onderverdeeld in achterstandswijk en niet-achterstandswijk, in de tabel aangeduid als wel en niet. ^bPedagogisch medewerker is in de tabel aangeduid met pm'er. ^cZorgconsulent is in de tabel aangeduid met zc.

